

BOG.

V vesoljstvo neizmerno zakopan,
pogledom skriva zemlja Ga globoka,
in jasen je ko v solncu beli dan,
ki smeje se z nebeškega oboka,

kot črna noč tako je ves teman,
skrivnosten kakor duša je otroka,
a če bi ga imela moja roka,
bi duši vendar še ostal neznan.

Janko Samec.

STAREC SPOMLADI.

Življenje — sen.
Tiho zašumel je gaj v srebrni noči,
kakor v snu.
Tiho zablestel, ugasnil dan je majski,
kakor v snu.
Tiho, ah neslišno šla mladost si mimo,
ti življenja bujna vesna, tiho,
kakor v snu.
Tiho šlo si, drago solnce vesne moje,
čez neskajjena nebesa njena, tiho,
kakor v snu.
Tiho, ah neslišno, s plahimi koraki
je prišla splahnelih lic starost upadla,
kakor v snu.
In za njo gre smrt s koso, z očesom votlim,
tiho, tiho gre odmerjenih korakov,
kakor v snu.

Milan Kuret.

SLOVO.

Zdaj moje, glej, ženske roke: so napete
in vesla že pljuskajo v jezne valove.
Na morje brezdanje tam parnik odplove
in časa minute, sekunde so meni preštete:
Izpusti verižo, Ivane!

Oblaki podé se in strele ognjene?
Ob uri poldanski mrači se? Jaz v noči
poženem si barko brez tvoje pomoči,
naj vihre prihrujejo, močijo pene!
O, hvala ti, dobri Ivane!

Addio! — Drvijo vetrovi tuleči
čez vodo in dvigajo barko v nebesa,
že suče v žrelih jo morskega plesa —
Ne roka, ne tvoje oko je ne more doseči:
In ti ne verjameš, Ivane?

P. D. Butkovič.